

cer til, at leverandørerne kan levere ydelser i overensstemmelse hermed.

Desværre er kommunalbestyrelsernes opmærksomhed om myndighedsrollen blevet sløret. Dette har resulteret i problemer på flere niveauer: Dels forekommer det, at de kommunale beslutningstagere ikke har skabt den nødvendige sammenhæng mellem serviceniveau og ressourcer; dels har der være eksempler på, at de kommunale beslutningstagere, når der på den baggrund opstår problemer, har valgt at tackle disse problemer ved at lægge pres på medarbejderne (og dermed indirekte på brugerne) i stedet for at tage de nødvendige politiske beslutninger om justeringer af serviceniveau og/eller ressourcer. Endelig har sammenblandingen af myndigheds- og leverandørrollerne resulteret i en udbredt uklarhed om ressourceanvendelsen i ældreplejen.

Det er for regeringen og partierne bag det samlede lovforslag ganske afgørende, at disse problemer – som i høj grad er mærkbare for borgerne, der modtager ydelserne – nu bliver løst, når kommunalbestyrelserne som følge af lovforslaget pålægges at skille leverandørvirksomheden ud som en særlig enhed i den kommunale organisation.

Derfor vil det være af stor vigtighed, at der løbende følges op på alle elementer i lovforslaget. Der skal naturligvis følges op på, hvordan det går med det frie valg: Lever kommunalbestyrelserne op til kravene om at opføre kvalitets- og priskrav til leverandørerne, viser leverandørerne interesse for at komme ind på markedet, skaber valgmulighederne større brugertilfredshed etc?

Men det er lige så vigtigt, at der følges op på, hvordan kommunalbestyrelserne tackler forpligtelsen til at adskille myndigheds- og leverandøropgaverne, og på, hvordan dette påvirker tilrettelæggelsen af og opfølgningen på indsatsen over for de ældre.

Derfor foreslås alle disse elementer at blive en del af Socialministeriets opfølgingsarbejde, der skal danne grundlaget for forslaget om en eventuel revision af reglerne om personlig og praktisk hjælp m.v.

Til nr. 9

Der er tale om en teknisk konsekvensændring i reglerne om mellemkommunal refusion, idet

det præciseres, at personer ved tilbud om ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 140 i lov om social service har ret til at flytte til en anden kommune efter samme betingelser som ved de øvrige tilbud nævnt i bestemmelsen. Socialministeren vil fastsætte regler for frit valg af amtskommunale botilbud efter § 92 i lov om social service samt tilbud om ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 140 i lov om social service, der svarer til forslagene i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag nr. L 119 vedrørende ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v.

Til nr. 10

Det foreslås, at der i forbindelse med de foreslåede ændringer i lov om social service samtidig sker en justering i lov om hjemmeservice med henblik på at tydeliggøre, at det alene er forbrugeres køb af hjemmeserviceydelser, der er berettiget til statstilskud efter hjemmeserviceordningen. Efter hjemmeserviceovens § 2, stk. 1, kan der ydes bidrag til forbrugeres køb af hjemmeservice, som en virksomhed efter lovens § 2 udfører for husstanden. Bidrag kan alene ydes til husstandens køb af hjemmeservice til privatforbrug.

Inden for det kommunale område kan kommunerne vælge at overlade udførelsen af f.eks. hjælp efter servicelovens § 71 (personlig og praktisk hjælp) til et privat firma, herunder et hjemmeservicefirma. I forbindelse med sociallovsreformen blev der i lov om hjemmeservice § 8, stk. 4, indsat en bestemmelse, hvor det fastslås, at der ikke kan ydes tilskud efter hjemmeserviceordningen til arbejde, der udføres som led i kommunale tilbud efter kapitel 14 i lov om social service. Kommunerne skal ikke kunne få statstilskud til opgaver, som kommunen ellers selv er forpligtet til at finansiere.

I forbindelse med indførelsen af homebanking i hjemmeserviceordningen i foråret 2002 er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som administrerer hjemmeserviceordningen, stødt på en række tilfælde, hvor det er kommet frem, at kommunerne i forbindelse med køb af ydelser fra et hjemmeservicefirma påfører den pågældende borgers cpr-nummer ved betalingen, hvilket gør, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke kan se, at betalingen reelt stammer fra en kommune. Som følge heraf er der uberettiget blevet udbetalt